

.....ΕΠΕΙΓΟΝ! ΠΡΟΣ ΟΛΟΥΣ ΤΟΥΣ ΣΕΒ. ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΑΣ* ΓΙΑ ΤΟ

ΟΥΚΡΑΝΙΚΟ: Ο ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΣ ΕΙΣΗΓΗΘΗΚΕ ΤΗΝ ΑΙΘΑΙΡΕΤΗ ΕΡΜΗΝΕΙΑ ΚΑΘΗΓΗΤΟΥ ΓΙΑ ΤΟ ΘΕΜΑ «ΕΚΚΛΗΤΟΥ ΠΡΟΣΦΥΓΗΣ»! ΚΙΝΔΥΝΕΥΕΙ Η ΕΝΟΤΗΤΑ!

17 Οκτωβρίου 2019

Ο Καθηγητής Βλ. Φειδάς έκανε μια εσφαλμένη, αυθαίρετη και τελείως απαράδεκτη ερμηνεία στους Θ' και ΙΖ' Κανόνες τής Δ' Οικουμενικής Συνόδου. Ισχυρίζεται ότι στο θέμα τής «εκκλήτου προσφυγής» ο Πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως «**Έχει πάντοτε τό αποκλειστικό κανονικό δικαίωμα νά δέχεται τό Έκκλητον άρχιερέων όχι μόνο τής κανονικής δικαιοδοσίας του, αλλά και από τήν κανονική δικαιοδοσία τών άλλων Πατριαρχικών θρόνων ή άυτοκεφάλων Όρθοδόξων Έκκλησιών**». Η αυθαίρετη αυτή ερμηνεία υιοθετήθηκε από την Συνοδική Επιτροπή Δογματικών και Νομοκανονικών Ζητημάτων και την Συνοδική Επιτροπή Διορθοδόξων και Διαχριστιανικών Σχέσεων τής Εκκλησίας τής Ελλάδος. Στη συνέχεια την περιέλαβε ο Αρχιεπίσκοπος Ιερώνυμος στην Εισήγησή του η οποία, ως γνωστόν, **ΔΕΝ ΨΗΦΙΣΤΗΚΕ ΣΤΗΝ ΙΕΡΑΡΧΙΑ** κατά την διάρκεια τής Εκτάκτου Συνεδρίασης για το Ουκρανικό Ζήτημα το Σάββατο 12 Οκτωβρίου 2019.

Παραθέτουμε όλα τα στοιχεία που αποδεικνύουν την αυθαιρεσία του Καθηγητού καθώς και όλων αυτών που συνήργησαν στο μεγάλο αυτό έγκλημα και έθεσαν τον εαυτό τους - με παπική υπερηφάνεια - παραπάνω από την πατερική ερμηνεία του Θεοπνεύστου Αγίου Νικοδήμου του Αγιορείτου, με αποτέλεσμα να διασαλεύεται η ενότητα των Ορθοδόξων Εκκλησιών. Περισσότερη ευθύνη πάντως έχουν οι δύο Συνοδικές Επιτροπές τής Εκκλησίας τής Ελλάδος. Τι έπρατταν οι Μητροπολίτες αυτοί; Δεν έλεγξαν τις ερμηνείες των Ιερών Κανόνων;

Θα ξεκινήσουμε με την σωστή ερμηνεία των εν λόγω Ιερών Κανόνων, των κανονολόγων Ι. Ζωναρά και Αγ. Νικοδήμου παραθέτοντας τα σχετικά αποσπάσματα.

Στον ΙΖ' Κανόνα τής Δ' Οικουμενικής Συνόδου ο Ι. Ζωναράς αναφέρει:

Ού

πάντων δέ των μητροπολιτών πάντως ό Κωνσταντινουπόλεως
καθιέται δικαστής, αλλά των υποκειμένων αὐτῷ. Οὐ γάρ δὴ
καί τοὺς τῆς Συρίας μητροπολίτας, ἢ τοὺς τῆς Παλαιστίνης, καί
φοινίκης, ἢ τοὺς τῆς Αἰγύπτου, ἄκοντας ἐλκύσει δικάσασθαι παρ'
αὐτῷ· ἀλλ' οἱ μὲν τῆς Συρίας, τῷ τοῦ Ἀντιοχείας ὑπόκεινται
φόρῳ· οἱ δὲ τῆς Παλαιστίνης, τῷ τοῦ Ἱεροσολύμων· οἱ δὲ τῆς

(Ράλλη Πότλη, Τόμος 2^{ος}, 1852, σελ. 260)

Δηλαδή:

Δεν καθίσταται πάντως ο Κωνσταντινουπόλεως δικαστής όλων των Μητροπολιτών, αλλά αυτών που υπάγονται σ' αυτόν. Μάλιστα δεν μπορεί να σύρει χωρίς την θέλησή

τους και τους Μητροπολίτας τῆς Συρίας, ἢ τους τῆς Παλαιστίνης, και Φοινίκης, ἢ τους τῆς Αἰγύπτου, για να δικασθoύν απ' αὐτόν. Αλλά οι τῆς Συρίας υπάγονται στον Αντιοχείας...

Στον Θ. Κανόνα τῆς Δ' Οικουμενικῆς Συνόδου ο Ἅγιος Νικόδημος ερμηνεύει:

192 ΟΙ ΚΑΝΟΝΕΣ

Ὅταν δὲ Κληρικὸς ἔχη κρίσιν μὲ τὸν ἰδίον τοῦ Ἐπισκοποῦ, ἃς θεωρῆ τὴν κρίσιν εἰς τὴν Σύνοδον τῆς ἐπαρχίας. Ὅταν δὲ πάλιν Ἐπίσκοπος, ἢ Κληρικὸς ἔχη κρίσιν μὲ τὸν Μητροπολίτην, ἃς πηγαίη εἰς τὸν Ἐξαρχὸν τῆς διοικήσεως, (1) ἢ εἰς τὸν τῆς Βασιλευούσης Κωνσταντινουπόλεως θρόνον, καὶ εἰς ἐκεῖνον ἃς θεωρῆται ἡ κρίσις.

(Πηδάλιον, εκδ. Ρηγοπούλου, σελ. 192)

Ἡ υποσημείωση (1) εἶναι μια λεπτομερὴς ἐπεξήγηση τοῦ ἐν λόγῳ Κανόνος ἀπὸ τὴν ὁποία θα παραθέσουμε μερικὰ διαφωτιστικὰ ἀποσπάσματα (Πηδάλιον, σελ. 192 - 193):

(1) Ὡσεὶ μέλισσαι κηρίον, οὕτω διάφοροι γινῶμι περιεκύκλωσαν τὸ μέρος τοῦ παρόντος Κανόνος.

Στὴ συνέχεια ο Ἅγιος ἀναφέρει ἱστορικὰ γεγονότα ὅπου παρερμηνεύτηκε ὁ Θ' Κανὼν εἴτε ὑπὲρ τοῦ Κωνσταντινουπόλεως εἴτε ὑπὲρ τοῦ Ρώμης, και συνεχίζει:

Ὅλοι ὅμως οὗτοι μακρὰν τῆς ἀληθείας ἀπεπλανήθησαν. Ὅτι μὲν γὰρ ὁ Κωνσταντινουπόλεως οὐκ ἔχει ἐξουσίαν ἐνεργεῖν εἰς τὰς Διοικήσεις καὶ ἐνορίας τῶν ἄλλων Πατριαρχῶν, οὔτε εἰς αὐτὸν ἐδόθη ἀπὸ τὸν Κανόνα τοῦτον ἢ ἔκκλητος ἐν τῇ καθόλου Ἐκκλησίᾳ

.....

Λοιπὸν ἀνίσως κατὰ τοὺς Βασιλεῖς τούτους, οἵτινες συμφωνοῦσι μὲ τοὺς ἱεροὺς Κανόνας, αἱ ψῆφοι τῶν Πατριαρχῶν πάντων δὲν δέχωνται ἔκκλητον, ἤτοι δὲν ἀνχθιβάζωνται εἰς ἄλλου Πατριάρχου κριτήριον, πῶς ὁ Κωνσταντινουπόλεως δύναται ταύτας νὰ ἀνακρίνη; καὶ ἂν ὁ παρὼν Κανὼν τῆς δ'. ἀλλὰ καὶ ιζ'. αὐτῆς, σκοπὸν εἶχε νὰ ἔχη ὁ Κωνσταντινουπόλεως τὴν ἔκκλητον τῶν λοιπῶν Πατριαρχῶν, πῶς οἱ Βασιλεῖς ἤθελαν θεσπίσουν ἐκ διαμέτρου ὅλον τὸ ἐναντίον, εἰς καιρὸν ὅπου αὐτοὶ ἐγίνωσκον ὅτι οἱ μὴ συμφωνοῦντες τοῖς Κανόσι πολιτικοὶ νόμοι μένουσιν ἄκυροι;

.....

δ'. ὅτι δὲν ἔχει ἄδειάν τινος, οὔτε Μητροπολίτης, οὔτε Πατριάρχης νὰ ἐνεργῆ τι εἰς τὰς ὑπερορίους ἐκκλησίας, εἰμὴ μόνον εἰς τὰς ὑποκειμένους αὐτῷ, κατὰ τοὺς Κανόνας τῶν Ἀποστόλων λδ'. λέ. τῆς α. ς'. ζ' τῆς β'. γ'. ή. τῆς ς'. κ'. λς'. λθ'. τῆς Σαρδικ. γ'. ιά. ιβ'. καὶ τῆς Ἀντιοχ. θ'. καὶ ἄλλους. Καὶ πῶς λοιπὸν ὁ παρὼν Κανὼν, καὶ οἱ ἄλλοι ἤθελαν διατάξει τὸ ἐναντίον τούτων ἀπάντων; ἐ. ὅτι, ἂν ὁ Κωνσταντινουπόλεως ἤθελε λάβει τὸ τοιοῦτον προνόμιον, πῶς οἱ Πατριάρχαι Κωνσταντινουπόλεως, διαφερόμενοι πολλάκις μετὰ τῶν Παπῶν, δὲν εἶπαν ὅτι ἔχουσι τοιοῦτον, ἀλλὰ μόνον ὅτι τὰ ἴσα πρεσβεῖα;

.....

Λέγει λοιπόν ὁ Κανὼν, ὅτι ἀ-
νίσως Ἐπίσκοπος, ἢ Κληρικὸς διαφέρεται μὲ τὸν Μη-
τροπολίτην τῆς ἐπαρχίας, ἢ καταλαμβάνη ἢ τὸν
Ἐξάρχον τῆς διοικήσεως, ὅπερ ταυτὸν ἐστίν, ὅτι οἱ
ὑποκείμενοι Κληρικοὶ καὶ Μητροπολίται τῷ θρόνῳ
Κωνσταντινουπόλεως, ἢ κριθοῦν, ἢ εἰς τὸν Ἐξάρχον
τῆς διοικήσεως, εἰς τὴν ὁποίαν εὐρίσκονται, ἢ εἰς τὸν
Κωνσταντινουπόλεως, ὡς εἰς ἴδιον Πατριάρχην. Δὲν
εἶπεν ὅτι ὅποιος Κληρικὸς διαφέρεται πρὸς ἄλλο-
τρίας διοικήσεως Μητροπολίτην, ἢ Μητροπολίτης πρὸς
Μητροπολίτην τῆς ὁποιασδήποτε διοικήσεως καὶ ἐ-
νορίας, ἢ κρίνεται πρὸς τὸν Κωνσταντινουπόλεως.

Και κλείνει ὁ Ἅγιος Νικόδημος με τὶς ἐρμηνείες τοῦ Ι. Ζωναρά στον ΙΖ' Κανόνα τῆς Δ' Οἰκουμενικῆς Συνόδου, που παραθέσαμε ἤδη, καὶ στον Ε' Κανόνα τῆς Σαρδικῆς:

Διὸ καὶ ὁ Ζωναράς οὐ πάντων,
λέγει, τῶν Μητροπολιτῶν, πάντως ὁ Κωνσταντινου-
πόλεως καθεῖται δικαστῆς, ἀλλὰ τῶν ὑποκειμένων
αὐτῷ (ἐρμηνεία τοῦ ιζ'. τῆς παρούσης δ'.) Καὶ ἐν τῇ
ἐρμηνείᾳ τοῦ ε. τῆς Σαρδικῆς ὁ αὐτὸς λέγει «μόνον
»τῶν ὑποκειμένων τῷ Κωνσταντινουπόλεως ἔχει ὁ
»Κωνσταντινουπόλεως τὰς ἐκκλήτους, ὡσπερ καὶ μό-
»νων τῶν ὑποκειμένων τῷ Ῥώμης, ἔχει ὁ Ῥώμης τὰς
»ἐκκλήτους.» Ἢδὴ δὲ ἐπειδὴ ἡ Σύνοδος καὶ ὁ Ἐξάρχος
τῆς διοικήσεως δὲν ἐνεργεῖ, ὁ Κωνσταντινουπόλεως ἐστὶ
Κριτῆς πρῶτος καὶ μόνος καὶ ἔσχατος τῶν ὑποκει-
μένων αὐτῷ Μητροπολιτῶν, οὐ μὴν δὲ καὶ τῶν ὑποκει-
μένων τοῖς λοιποῖς Πατριαρχαῖς. Μόνη γὰρ ἡ Οἰκουμε-
νικὴ Σύνοδος εἶναι ὁ ἔσχατος καὶ κοινότατος Κριτῆς
πάντων τῶν Πατριαρχῶν, ὡς εἶπομεν, καὶ ἄλλος οὐδεὶς.

Βλέπουμε λοιπόν ότι δεν υπάρχει καμμία διαφωνία μεταξύ τῶν δύο κανονολόγων καθώς το κοινό τους συμπέρασμα είναι:

«ΔΕΝ ΕΧΕΙ ΤΟ ΠΡΟΝΟΜΙΟΝ Ο ΠΑΤΡΙΑΡΧΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ ΝΑ ΕΝΕΡΓΕΙ ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΥΠΕΡΟΡΙΟΥΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ.» «ΜΟΝΟ ΤΩΝ ΥΠΟΚΕΙΜΕΝΩΝ ΤΟΥ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ ΕΧΕΙ Ο ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ ΤΑΣ ΕΚΚΛΗΣΤΟΥΣ.»

Ξεκάθαρα πράγματα.

Άς δούμε τώρα την αυθαίρετη ερμηνεία τοῦ κ. Φειδά, την αποδοχή της από τας Συνοδικὰς Επιτροπὰς και την αναφορά της στην Εισήγηση τοῦ Αρχιεπισκόπου.

Η αυθαίρετη ερμηνεία τοῦ κ. Φειδά:

«α' . ὁ Οἰκουμενικός πατριάρχης, ὡς Προκαθήμενος τόσο τοῦ Πρώτου θρόνου τῆς Ὑρθοδόξου Ἐκκλησίας, ὡς καὶ τῆς Μητρὸς Ἐκκλησίας τῆς Ὑρθοδόξου Ἐκκλησίας τῆς Οὐκρανίας, ἔχει καὶ ἔχει πάντοτε τὸ ἑποικλειστικὸ κανονικὸ δικαίωμα νὰ δέχεται τὸ Μικλητον Ἐρχιερέων ὡχι μόνο τῆς κανονικῆς δικαιοδοσίας του, ἄλλὰ καὶ ἑποὶ τὴν κανονικὴ δικαιοδοσία τῶν Ἑλλων Πατριαρχικῶν θρόνων Ἡ αὐτοκεφάλων Ὑρθοδόξων Ἐκκλησιῶν, ὡπως αὐτὸ συνάγεται ἑποὶ τὴν ἑμόφωνη κανονικὴ παράδοση καὶ ἑποὶ τὴ διαχρονικὴ Ἐκκλησιαστικὴ πράξη. Ἐλλωστε, μέ αὐτὲς συμφωνεῖ πλήρως καὶ τὸ ἑσφαλμένως χρησιμοποιούμενο ἑποὶ τὸ Πατριαρχεῖο Μόσχας, ὡς δῦθεν ἑντίθετο πρὸς τὸ κανονικὸ αὐτὸ δικαίωμα, μοναδικὸ σχόλιο τοῦ ἑγκρίτου Βυζαντινοῦ κανονολόγου Ἰωάννη Ζωναρῆ (Ἡ ἀρῶνα) στοὺς κανόνες 9 καὶ 17 τῆς Δ' Οἰκουμενικῆς συνόδου (451), ἀφοῦ τὸ σχόλιο ἀποκλείει τὴν κρίση ἀποὶ τὸν Οἰκουμενικὸν πατριάρχη μόνο τῶν μὴ προσφευγόντων («ἀκόντων») μητροπολιτῶν καὶ ὄχι βεβαίως τῶν ἀσκησάντων τὸ κανονικὸ δικαίωμά τους μέ τὸ Ἐκκλητον («ἑκόντων») στοὺς Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖο.» (Βλ. <https://orthodoxia.info/news/%cf%84%ce%bf-%ce%bf%cf%85%ce%ba%cf%81%ce%b1%ce%bd%ce%b9%ce%ba%cf%8c-%ce%b6%ce%ae%cf%84%ce%b7%ce%bc%ce%b1-%cf%8c%cf%80%cf%89%cf%82-%cf%84%ce%bf-%ce%b1%ce%bd%ce%b1%ce%bb%cf%8d%ce%b5%ce%b9-%ce%bf-%ce%ad/>)

Και τώρα ἡ υιοθέτηση αὐτῆς τῆς αυθαίρετης ερμηνείας στην Εισήγηση τῶν Συνοδικῶν Επιτροπῶν:

«2. Το Οικουμενικὸν Πατριαρχεῖον ἔχει τὸ προνόμιον τῆς «εκκλήτου προσφυγῆς» καὶ παρά Ἀρχιερέων ἐτέρου ἐκκλησιαστικοῦ κλίματος, εἰάν καὶ ἐφ' ὅσον ὁ ἐκκαλὼν Ἀρχιερεὺς ἤθελε υποβάλλῃ σχετικὸ αἴτημα (Βλ. Φιλάρετος, Μακάριος) (Κανόνες 9 καὶ 17 Δ' Οικουμενικῆς Συνόδου).» (βλ. <https://orthodoxia.info/news/wp-content/uploads/2019/10/%CE%A5%CE%A0%CE%9F%CE%9C%CE%9D%CE%97%CE%9C%CE%91-%CE%95%CE%A0%CE%99%CE%A4%CE%A1%CE%9F%CE%A0%CE%A9%CE%9D-%CE%93%CE%99%CE%91-%CE%9F%CE%A5%CE%9A%CE%A1%CE%91%CE%9D%CE%99%CE%9A%CE%9F.pdf>)

Ἡ βλάσφημη αὐτὴ παράγραφος αναφέρεται αὐτοῦσια στην Εισήγηση τοῦ Αρχιεπισκόπου:

«β. Το Οικουμενικὸν Πατριαρχεῖον ἔχει τὸ προνόμιον τῆς «εκκλήτου προσφυγῆς» καὶ παρά Ἀρχιερέων ἐτέρου ἐκκλησιαστικοῦ κλίματος, εἰάν καὶ ἐφ' ὅσον ὁ ἐκκαλὼν Ἀρχιερεὺς ἤθελε υποβάλλῃ σχετικὸ αἴτημα (Βλ. Φιλάρετος, Μακάριος) (Κανόνες 9 καὶ 17 Δ' Οικουμενικῆς Συνόδου).» (Σελ. 4 τῆς Εισηγήσεως τοῦ Αρχιεπισκόπου βλ. <https://www.romfea.gr/images/article-images/2019/10/romfea2/eisigisi-makariotaoy.pdf>)

Ἅγιοι Ἀρχιερεῖς, σώσατε τὴν ἐνότητα τῶν Ὑρθοδόξων Ἐκκλησιῶν! Μὴν δεχτεῖτε τὸ τεράστιο ἑγκλημα που συντελεῖται εἰς βάρος τῆς Ὑρθοδόξου Πιστεῶς μας! Ὅπως ἀποδείχθηκε μέ τὰ παραπάνω στοιχεῖα ΔΕΝ ΜΠΟΡΕΙ ΝΑ ΜΝΗΜONEYΤΕΙ ΟΥΚΡΑΝΟΣ

ΣΧΙΣΜΑΤΙΚΟΣ ΨΕΥΔΕΠΙΣΚΟΠΟΣ, όχι μόνο στην Ελλάδα, αλλά ούτε καν στο ίδιο το Οικουμενικό Πατριαρχείο.

Νικόλαος Γ. Σαββόπουλος
Θεολόγος

*ΤΟ ΠΑΡΩΝ ΑΡΘΡΟ ΕΣΤΑΛΗ ΣΕ ΟΛΟΥΣ ΤΟΥΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΑΣ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ ΜΕΣΩ ΤΟΥ ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΟΥ ΤΑΧΥΔΡΟΜΕΙΟΥ ΤΟΥΣ, ΣΕ ΤΟΠΙΚΕΣ ΕΚΚΛΗΣΙΕΣ ΚΑΙ ΕΠΙΣΚΟΠΟΥΣ ΤΟΥ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ ΚΑΙ ΛΟΙΠΟΥΣ ΑΠΟΔΕΚΤΕΣ ΤΩΝ ΜΗΝΥΜΑΤΩΝ ΜΑΣ.